

มาตรการทางกฎหมายในการจัดการ การค้าประเวณีในมลรัฐควีนแลนด์ ประเทศออสเตรเลีย

Legal Measures in Managing the Prostitution Business in Queensland, Australia

- วุฒิชัย เต็งพงศธร
- อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์
- มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
-
- **Wuthichai Tengpongsthorn**
- Lecture, Faculty of Law
- Huacheiw Chalermprakiet University
- E-mail: wuthichai_law@hotmail.com

บทคัดย่อ

ควีนแลนด์เป็นหนึ่งในมลรัฐของประเทศออสเตรเลียที่นำมาตราทางกฎหมายในการจัดการการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีแบบจดทะเบียนมาใช้บังคับ มาตรการทางกฎหมายหลักที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในมลรัฐแห่งนี้ คือ พระราชบัญญัติการค้าประเวณี ค.ศ.1999 ซึ่งกำหนดให้ผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการสถานค้าประเวณีรวมถึงผู้มีรายได้โดยตรงจากกิจการดังกล่าว นั้น มีหน้าที่ต้องขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณีหรือใบรับรองการเป็นผู้จัดการสถานค้าประเวณีที่ได้รับอนุญาตโดยถูกต้องตามกฎหมายต่อองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี การค้าประเวณี โดยผู้ค้าประเวณีอิสระ จะมีความผิดตามกฎหมายเฉพาะเป็นการค้าประเวณีในลักษณะเดินเตร็ดเตร่เพื่อค้าประเวณีหรือกระทำอนาจารในที่สาธารณะ การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีในรูปแบบอื่นยังคงถือว่าเป็นความผิดในทางกฎหมาย เช่น การประกอบธุรกิจค้าประเวณีในรูปแบบผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการ จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการในสถานค้าประเวณี การโฆษณาเผยแพร่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าประเวณีทางสื่อสาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หรือสื่อแพร่เสียงแพร่ภาพรูปแบบอื่น ฯลฯ

คำสำคัญ: มาตรการทางกฎหมาย มลรัฐควีนแลนด์ ค้าประเวณี

Abstract

Prostitution is legal in Queensland, Australia, under the registration system. The legal measure used to solve problems of prostitution and prostitution businesses in this state is the Queensland Prostitution Act 1999 stipulating that a person who wishes to operate a place of prostitution as well as the person who gets direct revenue from such a business are required to obtain the Brothel License or Approved Manager License from the Licensing Authority Organization. Independent prostitution is legal but they must not solicit sex in the public area. Illegal businesses of prostitution are the Escort Agencies, Out-Calls service, Out Calls provided by a licensed brothel and any other forms of communication for the purpose of prostitution through public media, such as radio, television and other forms of media reproduction.

Keywords: Legal Measures, Queensland, Prostitution

บทนำ

ปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติของสังคมไทย รัฐบาลทุกยุค ทุกสมัยต่างแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้หมดไปจากสังคม แต่ก็ไม่เคยมีรัฐบาลใดที่สามารถขจัดปัญหาดังกล่าวให้หมดไปจากสังคมได้จริง (วุฒิสัย เต็งพงศธร, 2554: 134) ในทำนองเดียวกันกฎหมายที่ใช้แก้ไขปัญหาการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคมไทยที่มีอยู่ในปัจจุบันก็มีความล้าสมัยและไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงในสังคม กล่าวคือ กฎหมายการค้าประเวณีในปัจจุบันพยายามเข้าตัดวงจรของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีโดยห้ามมิให้กระทำการค้าประเวณีโดยกำหนดเป็นความผิดในทางกฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันก็อนุญาตให้มีการเปิดสถานบริการอาบ อบ นวด ซึ่งเป็นที่รู้กันว่าเป็นแหล่งค้าประเวณี แต่ผู้รักษากฎหมายก็ไม่ยอมรับรู้การมีอยู่ของผู้ค้า

ประเวณีตลอดจนไม่เข้ามาดูแลสภาพชีวิตของผู้ค้าประเวณี ซึ่งเป็นประชาชนเช่นเดียวกัน สภาพที่กฎหมายปฏิเสธความเป็นจริงที่มีอยู่ในสังคมเช่นนี้ นำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ เช่น การที่ผู้ค้าประเวณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ให้บริการและกลุ่มนายทุน การให้สินบนเพื่อให้เจ้าพนักงานละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การที่ผู้ค้าประเวณีถูกผู้ให้บริการทำร้ายร่างกายและเหยียดหยาม ฯลฯ

มลรัฐควีนแลนด์เป็นหนึ่งในหกมลรัฐของประเทศออสเตรเลีย มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากมลรัฐออสเตรเลียตะวันตก มีเมืองหลวงชื่อกรุงบริสเบรน มลรัฐควีนแลนด์เป็นหนึ่งในมลรัฐที่มีมาตรการทางกฎหมายในการบริหารจัดการการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีที่น่าสนใจ กล่าวคือ การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในมลรัฐนี้เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแต่ต้องอยู่ภายใต้รูปแบบการจดทะเบียน (Licensing System) มาตรการทางกฎหมายหลักที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา

การค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในมลรัฐแห่งนี้เป็น พระราชบัญญัติการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 (Queensland Prostitution Act 1999) ซึ่งประกาศใช้บังคับอย่างเป็นทางการครั้งแรกเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ. 2001 ภายใต้กฎหมายฉบับดังกล่าว กำหนดให้สถานที่ใดก็ตามที่จัดให้มีการค้าประเวณี โดยผู้ค้าประเวณี 2 คนหรือมากกว่านั้นขึ้นไป (Brothel means premises made available for prostitution by 2 or more prostitutes at the premises) เป็นสถานการค้าประเวณี (Queensland Prostitution Act 1999: Schedule 4) บุคคลผู้ประสงค์จะประกอบกิจการสถานการค้าประเวณีรวมตลอดถึงผู้มีรายได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากกิจการดังกล่าวมีหน้าที่ต้องไปดำเนินการขอใบอนุญาตต่อองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตในกิจการการค้าประเวณีหรือ PLA (Prostitution Licensing Authority) ใบอนุญาตในการประกอบกิจการการค้าประเวณีมีอยู่ 2 ชนิด คือ ใบอนุญาตในการประกอบกิจการการค้าประเวณีสำหรับผู้ประสงค์จะดำเนินกิจการสถานการค้าประเวณี (Brothel License) และใบอนุญาตสำหรับบุคคลผู้มีรายได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากการค้าประเวณี (Approved Manager) (Queensland Prostitution Act 1999: Part 3 Division 1, Division 3) บุคคลผู้ค้าประเวณีอิสระที่ไม่ได้ดำเนินกิจการสถานการค้าประเวณีในลักษณะเป็นหุ้นส่วนหรือรูปแบบอื่นที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใดจึงไม่จำเป็นต้องขอใบอนุญาต ใบอนุญาตทั้ง 2 ชนิดนี้ กฎหมายกำหนดให้มีอายุคราวละ 1 ปี (Queensland Prostitution Act 1999: Article 23, Article 49)

การจัดตั้งสถานการค้าประเวณีนั้นนอกจากจะต้องได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสถานการค้าประเวณี (Brothel

License) จากองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานการค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority: PLA) แล้ว ผู้ขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานการค้าประเวณีจะต้องได้รับใบอนุญาตพัฒนาพื้นที่ (Development Approval) จากสำนักงานแผนส่วนท้องถิ่น (Local Authority Planning) อีกใบหนึ่งด้วย (สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547: 11) ซึ่งองค์กรที่ทำหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาต 2 องค์กรนี้จะทำหน้าที่ต่างกัน โดยองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานการค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority: PLA) จะทำหน้าที่ในการพิจารณาและ ตรวจสอบว่าบุคคลผู้ขออนุญาตประกอบกิจการการค้าประเวณีเป็นผู้มีความเหมาะสมหรือไม่ (Queensland Prostitution Act 1999: Part 7) ส่วนสำนักงานแผนส่วนท้องถิ่น (Local Authority Planning) จะทำหน้าที่ในการพิจารณาเพียงว่า สถานการค้าประเวณีจะเปิดในลักษณะอย่างไรที่ไม่ส่งผลกระทบต่อชุมชน ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้เปิดสถานการค้าประเวณีหรือประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี จะพิจารณาจากหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ (Queensland Prostitution Act 1999: Part 4)

1. ชื่อเสียง คุณสมบัตินี้ ความจริงใจรวมถึงความยึดมั่นในคุณธรรมของผู้ขอใบอนุญาต
2. ประวัติในอาชญากรรมของผู้ขอใบอนุญาต
3. เงินทุนสำหรับใช้ในการประกอบกิจการ
4. ความปลอดภัยของสถานที่สำหรับประกอบการการค้าประเวณี

คณะกรรมการพิจารณาใบอนุญาตสถานการค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) ต้องปฏิเสธการพิจารณาออกใบอนุญาตทันทีหากพบว่าผู้ขอใบอนุญาตมีลักษณะ (สำนักงานสภาที่

ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547: 12)
ดังต่อไปนี้

1. เป็นบริษัท (องค์กรธุรกิจ)
2. เป็นผู้เยาว์
3. เป็นบุคคลล้มละลาย
4. เป็นบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายสุรา (The Liquor Act 1992)
5. เป็นบุคคลซึ่งเคยต้องโทษอาชญากรรมตามที่กฎหมายกำหนด
6. เป็นบุคคลที่เคยมีใบอนุญาตหรือใบรับรองตามกฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 (Queensland Prostitution Act 1999) หรือตามกฎหมายฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้มีการค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีหรือเคยจัดการสถานค้าประเวณีของรัฐอื่น ๆ แล้วถูกเพิกถอนใบอนุญาต

ในด้านการบริหารงาน องค์กรผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority : PLA) ถือเป็นหน่วยงานระดับมลรัฐที่รัฐบาลตั้งขึ้นเพื่อควบคุมดูแลกิจการธุรกิจการค้าประเวณีโดยเฉพาะซึ่งประกอบไปด้วย (Queensland Prostitution Act 1999: Part 7 Division 2)

1. ประธาน เป็นบุคคลได้มาจากการคัดเลือกจากบุคคลทั่วไปผ่านการแต่งตั้งของนายกรัฐมนตรีซึ่งมีความเป็นกลาง อิสระ และเป็นที่ยอมรับของประชาชนทั่วไป
2. กรรมการในคณะกรรมการตำรวจ (Police Commissioner) หรือผู้แทน
3. กรรมการในคณะกรรมการอาชญากรรม (Crime Commissioner) หรือผู้แทน
4. นายแพทย์ผู้ซึ่งมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานอย่างน้อย 5 ปี ในด้านอนามัยชุมชน (Community

Health)

5. นักกฎหมายผู้มีความรู้หรือมีประสบการณ์ในด้านกฎหมายปกครอง กฎหมายหุ้นส่วนบริษัทและกฎหมายอาญา
6. ผู้แทนอาวุโส (A Senior Representative) แห่งรัฐบาลท้องถิ่นมลรัฐควีนแลนด์ (Local Government Association of Queensland)

คณะกรรมการเหล่านี้ นอกจากจะทำหน้าที่หลักในการรับจดทะเบียนและรับชำระค่าธรรมเนียมตามกฎหมายแล้ว ยังมีหน้าที่ในการเฝ้าติดตามธุรกิจการค้าประเวณีที่ได้ทำการจดทะเบียนไว้อย่างใกล้ชิด ควบคุมความประพฤติของผู้ค้าประเวณีและเจ้าของสถานค้าประเวณี รวมตลอดถึงเป็นฐานข้อมูลทางทะเบียนให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเข้าตรวจสอบการกระทำในลักษณะที่ละเมิดต่อกฎหมาย คณะกรรมการผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตชุดนี้จะมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี

ในส่วนสำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่น (Local Authority Planning) เป็นหน่วยงานส่วนท้องถิ่นที่รัฐบาลตั้งขึ้นเพื่อทำหน้าที่อนุมัติการพัฒนาพื้นที่ (Development Approval) ภายในมลรัฐ ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการค้าประเวณีโดยตรง มีหน้าที่หลักในการออกกฎเกณฑ์รวมตลอดถึงควบคุมการใช้พื้นที่ภายในมลรัฐ ดังนั้นเกณฑ์ในการพิจารณาออกใบอนุญาตเปิดสถานค้าประเวณีของสำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่นจะไม่ได้มุ่งพิจารณาที่คุณสมบัติเฉพาะของผู้ขอใบอนุญาตโดยตรงเหมือนกับองค์กรผู้ทำหน้าที่พิจารณาออกใบอนุญาตสถานค้าประเวณี (Prostitution Licensing Authority: PLA) แต่จะพิจารณาถึงสถานที่ที่จะขออนุญาตจัดตั้งเป็นสำคัญ เช่น (Queensland Prostitution Act 1999: Part 4)

1. สถานค้าประเวณีนั้นต้องตั้งอยู่ห่างจากเขตพื้นที่ที่ได้รับอนุมัติให้เป็นที่พักอาศัยไม่น้อยกว่า 200 เมตร เหตุที่สำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่น (Local Authority Planning) เลือกกำหนดค่าระยะห่างไว้ตั้งแต่ 200 เมตรขึ้นไป ผู้เขียนสันนิษฐานว่าระยะทาง 200 เมตรนั้น น่าจะเป็นมาตรวัดระยะทางที่ใช้เป็นมาตรวัดที่สั้นที่สุดในการวัดค่าของระยะทางสำหรับการทำแผนที่และการเดินทาง ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการกำหนดระยะทางในการวางผังเมือง สำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่นจึงกำหนดค่าระยะทางไว้ที่ 200 เมตร แต่ในทางพิจารณาออกไปอนุญาตแต่ละฉบับนั้นสำนักงานวางแผนส่วนท้องถิ่นอาจกำหนดค่าระยะห่างที่มากกว่านั้นโดยคำนึงถึงระบบผังเมืองเป็นสำคัญ

2. สถานค้าประเวณีนั้นจะต้องอยู่ห่างจากที่พักอาศัยส่วนบุคคล สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ โรงพยาบาล โรงเรียน สวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนหรือประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมสำหรับเด็ก ไม่ต่ำกว่า 200 เมตร เป็นต้น

กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ 1999 (Queensland Prostitution Act 1999) ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องของห้องสำหรับประกอบกิจการค้าประเวณีในสถานค้าประเวณี โดยกำหนดให้สถานค้าประเวณีแต่ละแห่งมีห้องสำหรับประกอบกิจการค้าประเวณีได้สูงสุดไม่เกิน 5 ห้องและกำหนดสัดส่วนจำนวนผู้ค้าประเวณีตามจำนวนห้องที่ได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าประเวณีตามที่ปรากฏตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงสัดส่วนจำนวนห้องที่ได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าประเวณีกับจำนวนผู้ค้าประเวณี

จำนวนห้องที่ได้รับการอนุญาตให้ประกอบกิจการ	จำนวนผู้ค้าประเวณีสูงสุดต่อห้อง
1	2
2	3
3	4
4	6
5	8

ที่มา: (Queensland Prostitution Act 1999: Schedule 3)

ดังนั้น ผู้ค้าประเวณีในสถานค้าประเวณีแต่ละแห่งจะมีได้สูงสุดไม่เกิน 8 คน ตามสัดส่วนจำนวนห้อง นอกจากนี้กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 ยังจำกัดจำนวนพนักงานสูงสุดที่ประกอบการ ในสถานค้าประเวณีให้มีจำนวนได้ไม่เกิน 13 คน ต่อหนึ่งสถานประกอบการ (พนักงาน หมายถึง ผู้ค้าประเวณี เจ้าของสถานค้าประเวณี บุคคลผู้มีรายได้ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจากการค้าประเวณี และบุคคลใด ๆ ที่ถูกจ้างงานในสถานค้าประเวณี) (Staff means the licensee, the

approved manager, a person employed at the brothel, or a prostitute) ดังนั้น ในสถานประกอบการค้าประเวณีที่ถูกต้องตามกฎหมายของมลรัฐจะมีผู้ค้าประเวณีและผู้ที่เกี่ยวข้องรวมกันได้ไม่เกิน 13 คนและใน 13 คนนั้นจะมีผู้ค้าประเวณีเกินกว่า 8 คนไม่ได้ หากฝ่าฝืนจะต้องถูกลงโทษเป็นค่าปรับจำนวน 200 เหรียญออสเตรเลียหรือจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ (Queensland Prostitution Act 1999: Part 6, Division 2)

ผู้ค้าประเวณีอิสระจะมีความผิดตามกฎหมายก็ต่อเมื่อกระทำการค้าประเวณีในลักษณะ เดินเตร็ดเตร่เพื่อค้าประเวณีหรือกระทำอนาจารในที่สาธารณะและจะต้องไม่ถูกพบว่าเข้าไปอยู่ในสถานที่กับบุคคลอื่น ๆ เว้นเสียแต่ว่า บุคคลนั้นมีใบอนุญาตควบคุมมหาชนตามกฎหมายว่าด้วยผู้รักษาความปลอดภัยและบุคคลเช่นว่านั้นอยู่ในฐานะผู้คุ้มครอง (สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2547: 10) (Individual sex workers are not prevented from conducting their business under the Act. However, the restrictions placed on sole operators continue to apply so that a single sex worker must not be found on premise with any other person, unless the other person has a current crowd controller's license under the Security Provider Act 1993 and is only participating in the provision of prostitution as bodyguard)

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากฎหมายการค้าประเวณีของมลรัฐควีนแลนด์จะอนุญาตให้ออกใบอนุญาตจัดตั้งสถานค้าประเวณีได้ แต่การประกอบธุรกิจการค้าประเวณีในรูปแบบอื่นยังคงถือว่าเป็นความผิดในทางกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการประกอบธุรกิจค้าประเวณีในรูปแบบผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการ (Escort Agencies/Out-Calls Service), ผู้จัดหาโสเภณีไว้คอยบริการในสถานค้าประเวณี (Out-Calls Provided by a Licensed Brothel), การเดินเตร็ดเตร่เพื่อเป็นโสเภณีและการโฆษณาเผยแพร่โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าประเวณีทางสื่อสาธารณะไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ตหรือสื่อแพร่เสียงแพร่ภาพรูปแบบอื่น ฯลฯ

ในส่วนของมาตรการป้องกันโรคระบาดกฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 (Queensland Prostitution Act 1999) ได้วางมาตรการควบคุมโรคระบาดไว้โดยกำหนดความผิดในทางกฎหมายแก่เจ้าของสถานค้าประเวณีและผู้ค้าประเวณีที่รู้ว่าตนได้รับโรคติดต่อทางเพศแล้วยังขึ้นค้าประเวณีหรือยังอนุญาตให้ผู้ค้าประเวณีประกอบการค้าประเวณีต่อไป รวมถึงละเลยไม่ใส่ใจในการตรวจสอบโรคติดต่อทางเพศและไม่ป้องกันหรือไม่มีมาตรการป้องกันโรคระบาดที่เหมาะสม นอกจากนี้กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 (Queensland Prostitution Act 1999) ยังกำหนดให้จัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นเพื่อทำหน้าที่ตามประกาศบังคับใช้ของกฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 (Queensland Prostitution Act 1999) ขึ้นมาด้วยกัน 2 ชุด ชุดแรกมีชื่อว่า สภาที่ปรึกษากลุ่มผู้ค้าประเวณี (Prostitution Advisory Council) มีหน้าที่หลักคือการแสวงหาทางเลือกในอาชีพอื่นที่เหมาะสมสำหรับผู้ค้าประเวณี รวมถึงให้คำแนะนำถึงวิธีการป้องกันตัวเองจากการค้าประเวณีที่เหมาะสม ชุดที่ 2 มีชื่อว่า คณะกรรมการควบคุมอาชญากรรม (Criminal Justice Commission) หรือที่เรียกกันว่า CJC มีหน้าที่ติดตามและเฝ้าระวังการเกิดขึ้นขององค์การอาชญากรรม ปัญหาการคอร์รัปชันที่จะเกิดขึ้นทั้งปวงจากการบังคับใช้กฎหมายการค้าประเวณี ค.ศ. 1999 (Queensland Prostitution Act 1999)

บทสรุป

ในปัจจุบันการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในประเทศไทยถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 และประมวลกฎหมายอาญาได้กำหนดบทลงโทษทางอาญาแก่ผู้ค้าประเวณี

ธุรกิจการค้าประเวณี รวมตลอดถึงบุคคลใด ๆ ที่เข้าเกี่ยวข้องกับกระบวนการค้าประเวณีด้วยความมุ่งหมายว่าจะทำให้บุคคลเหล่านั้นเกรงกลัวต่อกฎหมายและอับอายจนไม่กล้ากระทำความผิด แต่ในความเป็นจริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ การค้าประเวณีและธุรกิจ การค้าประเวณีในสังคมไทยยังคงทวีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆจนยากแก่การควบคุม นอกจากนี้ธุรกิจดังกล่าวยังคงพัฒนาในรูปแบบที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเพื่อเลี่ยงตัวบทกฎหมาย ก่อให้เกิดรูปแบบการค้าประเวณีและสถานค้าประเวณีแฝงขึ้นเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การควบคุม การตรวจตราทำได้ยากลำบาก สุดท้ายแทนที่กฎหมายการค้าประเวณีจะเป็นการมุ่งช่วยเหลือผู้ค้าประเวณีให้หลุดพ้นจากรังจรการค้าประเวณี กลับทำให้หญิงโสเภณีต้องถูกกดขี่มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นปัญหาส่วย ปัญหาการควบคุมโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ที่ไม่มีมาตรฐาน และปราศจากมาตรการบังคับให้ผู้มาเที่ยวคุ่มครองตัวเอง ปัญหาเรื่องอายุของผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการที่ไม่สามารถตรวจสอบและควบคุมได้ ฯลฯ

ผู้เขียนเห็นว่า การยอมรับรูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing System) ดังเช่น ในมลรัฐควีนแลนด์ เป็นแนวคิดที่น่าสนใจ ผู้เขียนเชื่อว่าการนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้บังคับในสังคมไทยน่าจะช่วยแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ บางประการได้ เช่น

1. ปัญหาผู้ค้าประเวณีถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ให้บริการและกลุ่มนายทุนหากยอมให้มีการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย มีผลให้ผู้ค้าประเวณีไม่ถูกสันนิษฐานว่าเป็นผู้ที่กระทำความผิดและมีสิทธิเทียบเท่าพลเมืองทั่วไปในสังคม ดังนั้น ผู้ค้าประเวณีจึงสามารถดำเนิน

กิจกรรมทางกฎหมายแก่กลุ่มนายทุนหรือผู้ใช้บริการที่มาเอารัดเอาเปรียบได้

2. ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออันเนื่องมาจากการค้าประเวณีโดยปราศจากการควบคุม ปัญหาการค้าประเวณีเด็ก ปัญหาการถูกบังคับล่อลวงให้มาทำการค้าประเวณี ฯลฯ จะหมดหรือ บรรเทาลงเนื่องจากการยอมรับรูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing System) จะเป็นช่องทางหนึ่งให้รัฐสามารถเข้าควบคุมรวมตลอดถึงตรวจสอบบรรดากลุ่มผู้ประกอบการค้าประเวณีได้โดยง่าย

3. ธุรกิจการค้าประเวณีที่ลักลอบเปิดในสังคมจะหันมาประกอบเป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายมากขึ้น เงินที่เคยเป็นเงินนอกระบบจะถูกผันแปรเป็นภาษีเพื่อใช้ในการบำรุงประเทศ

แต่แนวคิดดังกล่าวมีข้อเสียและมีข้อโต้แย้งอยู่หลายประการด้วยกัน เช่น

1. การยอมรับในเชิงกฎหมายให้รูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีเป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมายโดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing System) เป็นกระบวนการสร้างตราบปให้แก่ผู้ค้าประเวณี แม้จะมีผู้เสนอแนวคิดให้มีการจัดเก็บประวัติผู้ค้าประเวณีเป็นความลับในทางราชการก็ตามแต่ประวัติของผู้ค้าประเวณีก็ยังคงมีอยู่และติดตัวผู้ค้าประเวณีไปตลอดชีพ

2. ผู้ค้าประเวณีอิสระที่ไม่ประสงค์จะประกอบอาชีพค้าประเวณีเป็นอาชีพหลัก (Side Line) จะหลีกเลี่ยงการจดทะเบียนแล้วหันไปประกอบเป็นผู้ค้าประเวณีที่ผิดกฎหมายจนยากที่รัฐจะควบคุมเหมือนที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในสมัยที่ประเทศไทยใช้พระราช-

บัญญัติสัญญาโรค ร.ศ. 127

3. การยอมรับการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่ว่าจะในรูปแบบใดก็ตามเป็นการขัดต่อหลักจริยธรรมในทางสังคมและขัดต่อแนวทางการปฏิบัติของสหประชาชาติภายใต้อนุสัญญารวม (Consolidated Convention) ที่ปฏิเสธการมีอยู่ของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีในสังคม รวมตลอดถึงเป็นการทำลายศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่ไม่สามารถทำการซื้อขายกันได้

ดังนั้น แนวคิดการยอมรับรูปแบบของการค้าประเวณีและธุรกิจการค้าประเวณีให้เป็นธุรกิจที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยใช้วิธีการจดทะเบียน (Licensing System) เป็นแนวคิดหนึ่งที่น่าสนใจ แต่ก็เปรียบเสมือนดาบสองคมที่มีทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหากจะนำรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งไปใช้บังคับ จึงควรจะต้องมีการศึกษาในรูปแบบดังกล่าวให้ถ่องแท้เสียก่อน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายได้สูงสุด

บรรณานุกรม

- Queensland Queensland Prostitution Act 1999.
- Tengpongsthorn, Wuthichai. 2011. "The Causes of Prostitution from a Criminological View." **University of the Thai Chamber of Commerce Journal** 31, 3: 133-149. (in Thai).
- วุฒิชัย เต็งพงศธร. 2554. **มูลเหตุการค้าประเวณีในมุมมองเชิงอาชญาวิทยา**. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย 31, 3: 133-149. Thailand. National Economic and Social Advisory Council. 2004. The Guideline for Prostitution Business. Bangkok: National Economic and Social Advisory Council. (in Thai).
- สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2547. **แนวทางจัดการธุรกิจการค้าประเวณี** กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.

Mr. Wuthichai Tengpongsthorn received his Master's Degree in Criminal Law from Chulalongkorn University. He is currently a lecturer in the School of Law, Huachiew Chalermprakiet. His main field of interest is Criminal Law.